

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1859/07
15.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Рашки управи округ - Краљево, број 220-351-12/2007-04 од 06.2.2007. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије - Рашки управи округ - Краљево, број 220-351-12/2007-04 од 06.2.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и стамбене послове Општинске управе општине Нови Пазар 03 број 351-388 од 26.10.2005. године, којим решењем се оглашава у целости ништавим решење о одобрењу за изградњу 03 број 351-388 од 05.7.2005. године, којим је тужиоцу одобрена доградња пословног објекта у ааа, као део објекта "ББ", а у складу са актом о урбанистичким условима 03 број 353-153 од 15.5.2005. године и главним пројектом.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост оспореног решења због повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Понављајући наводе жалбе истиче да је првостепени орган у образложењу решења навео да је одобрење за изградњу од 05.7.2005. године, поништио по службеној дужности а након извршеног надзора, из чега произлази да је првостепено решење донето по праву надзора, што је супротно одредбама Закона о општем управном поступку, које прописују ову надлежност другостепеном органу. Даље наводи да се тужени орган у образложењу оспореног решења погрешно позива на пресуду Врховног суда Србије У. бр. 2472/06 од 22.11.2006. године, којом пресудом је поништено другостепено решење којим је одбијена жалба тужиоца на закључак којим се одлаже извршење решења о одобрењу за изградњу, а не решење којим је оглашено ништавим одобрење за изградњу. Такође наводи и да првостепено решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама јер не наводи материјално-правни пропис који је повређен решењем о одобрењу за изградњу. Са изнетих разлога и ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета ове управне ствари произлази да је првостепени орган сагласно одредби члана 258. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), по службеној дужности огласио ништавим одобрење за изградњу број: 351-388 од 05.7.2005. године, којим је тужиоцу одобрена доградња пословног објекта у ааа, у складу са актом о урбанистичким условима 03 број: 353-153 од 15.5.2005. године, из разлога што је утврдио да је одобрење за изградњу издато а да претходно није усвојен Урбанистички пројекат за зграду као целину, због чега је нашао да су се сагласно одредби члана 257. став 5. Закона о општем управном поступку, стекли услови за оглашавање предметног решења ништавим.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, основано се тужбом истиче да је оспорено решење донето уз битну повреду правила управног поступка и погрешном применом материјалног права.

Ово с тога, што се у уводу првостепеног решења наводи да је решење донето на основу члана 257. тачка 5. и члана 258. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) иако се у образложењу решења не дају разлози за примену тих правних института. У разлозима првостепеног решења не наводи се којом је то изричитом одредбом и ког закона прописана ништавост одобрења за изградњу уколико је исто донето у складу са актом о урбанистичким условима издатим од стране надлежног органа. Како ни другостепени орган у поступку по жалби не отклања овај недостатак учинио је битну повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

С тога је, у поновном поступку потребно учињене повреде правила поступка отклонити и донети нову на закону засновану одлуку, с тим што је надлежни орган дужан да поступи по примедбама из ове пресуде, применом одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

Са напред изнетог, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2., а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 15.11.2007. године, У. 1859/07

Записничар Председник већа-судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ